

het Hofkwartier

nr7 • lente 2013

Kwartaalkrant van bewoners en
ondernemers in het Hofkwartier
Den Haag

Koningin Beatrix tijdens het werken aan een van haar beelden

Een krant met een kroontje

> Jan Paul Bresser

Zo kennen we haar niet, maar zij is het wel, in haar kostbare eigen tijd: beeldhouwster Beatrix van Oranje, de artistieke koningin. Vrije eigen tijd in het atelier hoort straks bij haar kroondomein. Althans, dat hopen we en wensen we haar ook toe. Als een opwarmertje hebben kunstenaars uit het Hofkwartier voor deze krant creatieve cadeautjes bedacht. Voor Beatrix de koningin en voor Willem Alexander en Máxima, de nieuwe koning en zijn koningin.

Hun geschenken lopen als een slinger door deze lentekrant. Van Koning Leeuw in een prentenboek, oorbellen en ringen tot een spiegel en een kroontje op een kussen voor het koningspaar. Over voorjaar gesproken,

een collectief van ontwerpers heeft een unieke beschutting gemaakt rond de bouwput aan de Veenkade en de Noordwal. Een kunstwerk van 164 meter onverwachte natuur tegenover de Paleistuin. Als een lust (en geen last meer) voor het oog.

Ongetwijfeld ook een lust voor het oog is de 'verhuisde' Oranjezaal naar de Grote Kerk. Dit collectieve kunstwerk van meester-schilders uit de Gouden Eeuw is gemaakt voor Huis ten Bosch. Zelden of nooit is deze kunstschat in het woonpaleis van de koningin, en straks van de nieuwe koning, te zien geweest.

Maar, een ongekend staaltje van digitale printtechniek zorgt nu voor een waarheids-

getrouwe replica van de Oranjezaal als een (koninklijk goedgekeurde) attractie op de unieke tentoonstelling in de Grote Kerk van twee grote Hageaars uit de Gouden Eeuw: Constantijn en Christiaan Huygens. Vader en zoon. Een fascinerend dubbelportret van twee gangmakers en baanbrekers van een gouden tijd.

Als Constantijn Huygens vandaag had geleefd, zou hij hebben gestreden tegen de leegstand van winkels en voor verdwenen boekhandels. Als de eerste netwerker van toen zou hij zich hebben geschaard onder creatieve ondernemers die naar oplossingen zoeken: de pop-upstore, inclusief de bookstore. Een voorbeeld is er al met het project met de beste

naam: Hoopvol. Opbouwend aanpakken van de crisis.

Trouwens, over aanpakken gesproken, het ging niet vanzelf, het duurde even, maar het lukte: het uiteindelijk geslaagde herstel van oude panden en het behoud van hun karakteristieke aanblik in het Hofkwartier.

Oog voor het bijzondere siert deze krant. De oude wijze kastanje tegenover het werkpaleis van de nieuwe koning draagt in zijn volle kroon alle verhalen met zich mee. Binnenkort staat hij in bloei met nieuwe kroontjes.

Dus aan het begin van de lente alvast een krant met een kroontje.

Cadeautjes voor afscheid en welkom

Een stoet kunstenaars uit het Hofkwartier aan het werk, geïnspireerd door het afscheid van de koningin en de komst van het koningspaar. Te beginnen bij Marije Tolman. Marije, illustrator van kinderboeken, geniet van haar atelier achter de gevels van de Oude Molstraat. 'Er hangt een goede spirit. Zodra je er binnenwandelt, beleef je een oase van rust.' Marije maakt het liefst autonome kinderboeken zonder tekst. 'Het zijn zoektochten in beeld.' Ze spoort kinderen en volwassenen aan om bij

het (voor)lezen van haar boeken hun fantasie te laten gaan. 'Kinderen worden dagelijks geconfronteerd met ingevulde verhalen. Het is fijn om daar even uit te kunnen ontsnappen. Uit betrouwbare bron weet ik dat de prinsesjes dol zijn op het prentenboek *De boomhut*, een tekstloos prentenboek dat ik samen met mijn vader heb gemaakt. In het voorjaar zal mijn nieuwe prentenboek verschijnen bij uitgeverij Lemniscaat, in samenwerking met Diergaarde Blijdorp. Wellicht kunnen de prinsesjes genieten van het boek bomvol beesten. Koning Leeuw staat er ook in!'

Van oude panden, Stadsherstel en de Vrienden van Den Haag

Jammer genoeg ging het niet vanzelf!

> Peter Drijver

Oude Molstraat, Juffrouw Idastraat, Papestraat, Molenstraat: ‘Wat zorgt iedereen toch fijn voor die panden’ zal de ver-zuchting zijn van menige argeloze bezoeker aan het Hofkwartier. Dat is ook zo en wat dat betreft staat de buurt er beter bij dan pakweg veertig jaar geleden. En nee, dat ging jammer genoeg niet vanzelf!

Doorgaande winkelpui Oude Molstraat 28-30, lunchroom ‘Hof van eten’

1970: stad tégen stadsbestuur
Rond 1971 liep de stad te hoop tegen haar stadsbestuur. De inzet was daarbij de ‘Rotterdamse sloopzucht’ van Burgemeester en Wethouders. Bang om achter te blijven bij dat Rotterdam werden grootste sloop- en nieuwbouwplannen opgetekend: het ‘havenkwartier’ rond het Spui ging tegen de vlakte. Ontwikkelaars leken op hun wenken te worden bediend. Overal in de stad waren min of meer spontaan acties ontstaan tot behoud

van buurten en pleinen (Sweelinckplein, Regentesseplein), tot behoud van monumentale panden (Kurhaus, Kerk Willemstraat) en zelfs tegen allerlei verkeersdoorbraken (Dwarsweg, Rotterdamse Baan). De Stichting Monumentenfonds werd opgericht om monumenten veilig te stellen. Later werd geëist dat de gemeente een zelfstandige en onafhankelijke afdeling Monumentenzorg in het leven moest roepen om de waarde van de stad voortaan als uitgangspunt te nemen bij

herontwikkeling. Geëist werd ook dat hele buurten werden aangewezen als beschermd stadsgezicht om de fratsen van welstandsarchitecten in te tomen.

Een groot aantal acties waren succesvol en bracht allerlei mensen bij elkaar: cabaretiërs, diplomaten, juristen, bankdirecteuren én voorvechters van erfgoed. En zo vormden deze acties aanleiding om de Vrienden van Den Haag op te richten en evengoed een club die bedreigde panden zou moeten kunnen redden en exploiteren: de NV Stadsherstel.

NV Stadsherstel en de Oude Molstraat

In 1976 wordt een groot aantal panden in de Oude Molstraat opgekocht door de kersverse NV. Bijna de hele ‘even’ zijde komt in bezit van Stadsherstel. De bedrijvigheid is daar dan teruggelopen, er is leegstand, achterstallig onderhoud en sloop dreigt. Het Hofkwartier begint het te verliezen van de ‘booming’ Spuistraat. Waar zich nu Proeflokaal, Hof van Eten, de Salsa dansschool en Pastille bevinden worden de bedrijfsruimtes en bovenwoningen liefdevol gerestaureerd en verhuurd voor schappelijke prijzen. Wanneer de Oude Molstraat in een neerwaartse draaikolk terecht dreigt te komen zorgt NV Stadsherstel als eigenaar/verhuurder voor een verrassende stabiliteit. Door kleine ondernemers en ambachten op de begane grond te situeren ontstaat een modern profiel voor de buurt.

Behendig wordt van de eigenaardigheden van alle panden gebruik gemaakt zonder gezochte schaalvergroting of uitbreiding. Het bleek een ‘essential upgrade’ van het Hofkwartier, zoals later zou blijken. Wanneer begin jaren ‘80 de buurt een bestemmingsplan krijgt staat de nieuwe gemengde ‘veelkleurigheid’ (winkels, ambachten, horeca, wonen) voorop in de soms hoog oplopende debatten.

Sindsdien heeft Stadsherstel als ‘betrouwbaar partner’ regelmatig schitterende maar bedreigde panden kunnen aankopen: aanvankelijk met de broodnodige steun van de gemeente maar die goede wil lijkt men een beetje verleerd. Na geruime tijd zijn sommige gerestaureerde panden uiteindelijk weer doorverkocht aan bewoners, ondernemers of beleggers. De panden en de straat zijn dan ‘uit de gevarenezone’.

Inspiratie

De aanpak van Stadsherstel is in het Hofkwartier van doorslaggevend belang geweest. Zowel bij particuliere herontwikkelingsplannen aan de Annastraat als bij die van de ‘Krul’panden aan de Molenstraat was de aanpak van Stadsherstel inspiratie én bewijs tegelijkertijd. Laten we hopen dat de opstellers van het nieuwe bestemmingsplan zich dat ook realiseren bij de gemeente. En dat er weinig belangrijker is in de stad dan betrouwbare bondgenoten.

Oude Molstraat 22, atelier goudsmid ‘De Gouden Mol’

• Cadeautjes voor afscheid en welkom >

In het pand aan de Nobelstraat 3 tref je zowel Chairs van Harriet van Oordt als de Kunsthandel Kunst en Interieur van Paul Wezenberg. Bezoeker kunnen zich hier laten inspireren door verrassende combinaties. ‘Een van de leuke dingen van deze tijd is dat mensen vrijer zijn bij het inrichten van hun huis.’ Harriet koopt bijzondere meubels in uit verschillende eeuwen. De stoelen en banken die ze uitzoekt, worden met traditionele technieken gerestaureerd. ‘Hoe ga je om met het hout, dat is de basis.’

Doorleefd patin krijg je bijvoorbeeld niet meer terug.’ Na de restauratie staan de meubels in de onderstof in de winkel. De nieuwe eigenaar kan dan kiezen uit een grote collectie stoffen en de meubels vervolgens laten bekleden. ‘Een oude stoel hoeft helemaal niet oubollig te zijn!’ Harriet werkt in opdracht van het Instituut Collectie Nederland, maar vooral voor particulieren. De stoelen zijn van de Haagse meubelmaker Albert Eeltjes, die o.a. stoelen maakte voor Huis ten Bosch.

De postzegelboom voor Paleis Noordeinde

De verhalen van de postzegelboom

> Wendy Hendriksen

Er was eens ... och, dit is niet echt de plek om sprookjes te vertellen. En zeker aan u niet. Evengoed liep ik een tijdje terug langs de kastanjeboom op het Noordeinde, beter bekend als de postzegelboom. Het was donker, het regende, waaide, kortom: nog geen voorjaar. Plotseling verscheen er een fel licht. Nee, geen ster, geen neerdalende fee of een nóg hoger wezen. Het bleek de lamp van een camera op de schouder van een man. Naast hem zijn kompaan, een hengelaar met microfoon. Twee mensen in de regen. Verder gebeurde er niets. Over een uur zou Hare Majesteit spreken. De mannen zochten naar publiek, naar antwoorden en wat reuring bij de oude boom voor het paleis. Maar er gebeurde niets. Een enkele verkleumde fietser en een onder z'n hoed schuilende voetganger passeerden. Beiden weigerden te stoppen voor een praatje. Haastig verder, door prikkelkoude regen. Naar huis.

En het blééf rustig in de straat voor het paleis. Zoals bijna altijd. Hier is geen nieuws te halen, zelfs niet wanneer de koningin aankondigt een belangrijke mededeling te gaan doen. Als dit verhaal een sprookje zou zijn, zou ik nu de oude

kastanjeboom kunnen opvoeren. Hem met dramatische tenor laten vertellen over de tuin van Unico Willem, waarin hij lang geleden werd geplant. Hoe hij zag hoe de handkar langzaam uit het straatbeeld verdween en de vélocipède kwam.

Hoe hij werd versierd bij de geboorte van prinses Wilhelmina, over de oranje ballen die tot 1940 aan zijn takken hingen, hoe hij zag hoe het dak van het Oude Hof in brand stond.

Over de vele ambassadeurs die hun geloofsbriefen kwamen afgeven, over de film Soldaat van Oranje waarin hij figureerde, over de postzegelverzamelaars die elkaar 's woensdags troffen onder zijn bladerdak. Over Beatrix, die voor een kop koffie bij de galerie van Coen de straat overstak. En hoe hij – als eerste – zag hoe een jonge blonde dame op nummer 66 oefende voor echtgenote en hoe de PTT zijn wortels redde toen die op eeuwenoude koninklijke gewelven bleven steken. En over de mededeling van de koningin: dat er een koning komt. En dat het stil bleef, in de straat. Was dit een sprookje, dan zou ik de boom diep laten zuchten en zeggen: alles meandert, maar verandert niet. Maar bomen kunnen niet praten. En sprookjes bestaan niet.

• Cadeautjes voor afscheid en welkom >

Als je voor zijn winkel staat, kun je juwelier-goudsmid Marcel Vermeulen aan het werk zien. De kleine winkelloppervlakte wentelt zich negen meter omhoog en is helemaal transparant. Een belangrijke reden om zich in dit pand te vestigen. Marcel kan een nieuw familiewapen ontwerpen, tekenen en registreren. Zijn zegelringen zijn tijdloos, maar niet per se klassiek. Dertigers komen hier langs om een verlovingsring uit te zoeken. Naast de standaardmodellen zijn er ook ringen van eigen ontwerp.

Voor de diamanten reist Marcel in opdracht van de klant naar Antwerpen, waar hij na zijn opleiding in Schoonhoven acht jaar heeft gewoond en gewerkt. Hij koopt ze zelf in op de beurs, daar heeft hij nog steeds goede contacten. Zijn derde specialisatie zijn kleurstenen. De stenen inspireren hem om samen met de opdrachtgever een sieraad te ontwerpen. Met Máxima in gedachte maakte hij de getoonde oorstekers. Ze bestaan uit 1.4ct roze spinel, 0.35ct diamant en 4.56ct Tanzaniet.

SCALA

Architecten
Oude Molstraat 36
2513 B DEN HAAG
www.scala-architecten.nl

Galerie Guthschmidt

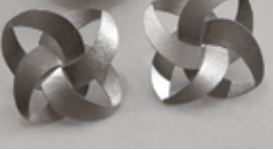
sieraden en objecten
www.galerieguthschmidt.nl

Prinsestraat 39-43

SIERADEN ZIJN EMOTIES

Het werk van zo'n 35 ontwerpers uit binnen- en buitenland komt in de galerie goed tot zijn recht.

Het betreft hoofdzakelijk unieke exemplaren.

CONCERTEN IN KORZO GET CLOSE TO TALENT!

**DONDERDAG 11 APRIL
SOUSOU & MAHER CISSOKO**
Expressieve zang en ritmisch rockende kora-muziek van een wereldwijd succesvol duo.

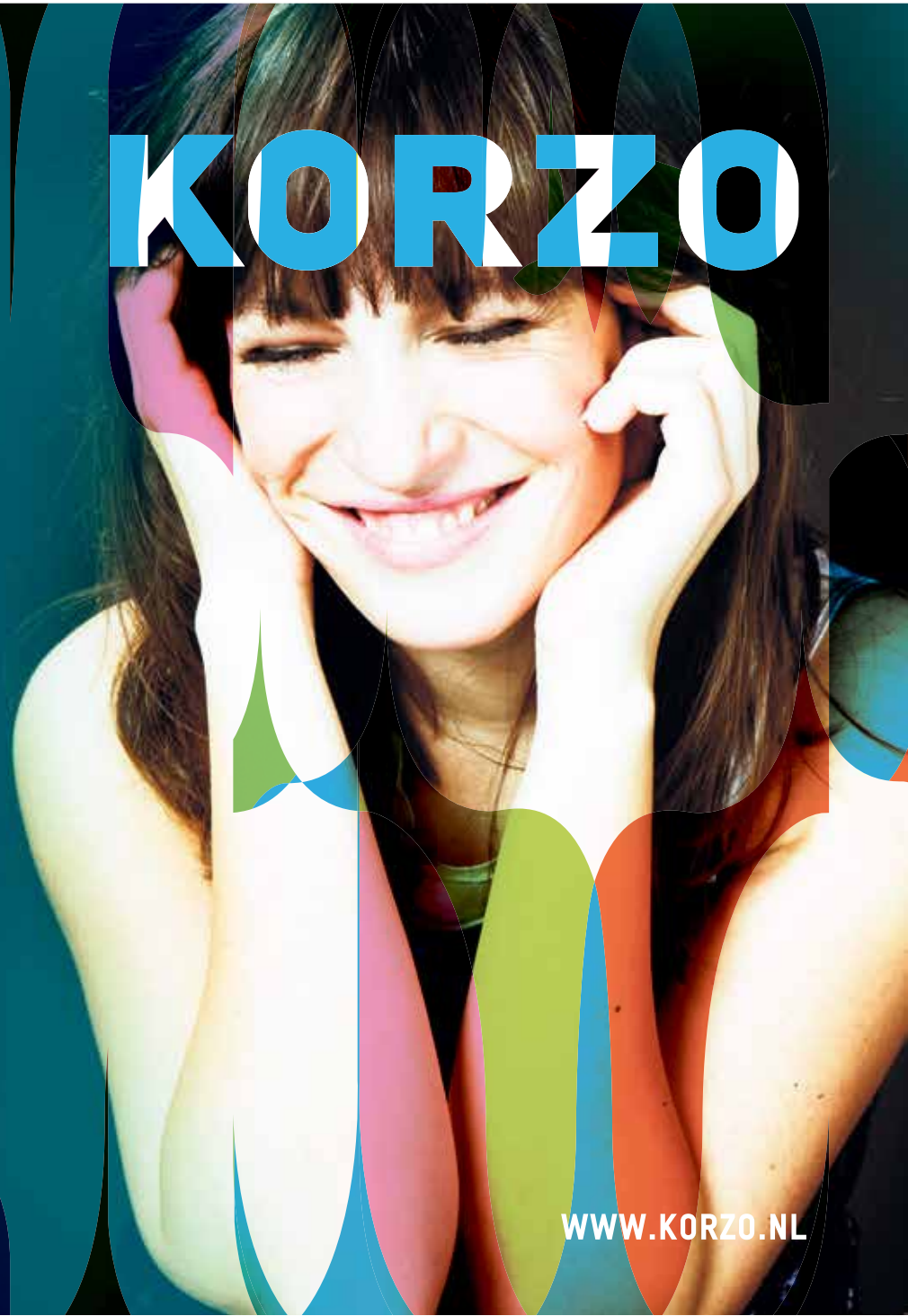
**ZONDAG 14 APRIL
MATINEE DU MONDE / IZALINE CALISTER**
Spetterend familie dansfeest met Afrikaanse livemuziek en special guest Izaline Calister.

**DONDERDAG 25 APRIL
CARMINHO**
Dé fado-sensatie van Portugal; met rauw talent en een intense stem legt Carminho de ziel van de fado bloot.

KORZO THEATER

PRINSESTRAAT 42

WWW.KORZO.NL

• Cadeautjes voor afscheid en welkom >

‘Sieraden zijn emoties’. Marleen Guthschmidt zit al bijna 25 jaar in de Prinsestraat. Toen zij met haar galerie voor sieraden en kleine objecten begon, zag de straat er nog armoedig uit, maar ze wist dat er potentie in de buurt zat. Ook toen al waren er leuke ondernemers. Samen wisten zij de straat op te peppen tot wat het nu is. Marleen is opgeleid aan de Haagse Vrije Academie en zowel haar jonge als niet meer zo jonge klanten hebben iets met beeldende taal.

Met haar galerie vertegenwoordigt Marleen het werk van dertig ontwerpers uit binnen- en buitenland. Ze zoekt bij het samenstellen van de collectie altijd de grenzen op: het moet exclusief zijn. Alle sieraden die ze verkoopt, kunnen worden aangepast aan de wensen van de klant en dierbare oude sieraden met een emotionele waarde kunnen opnieuw worden vormgegeven. Dat kan in haar eigen atelier, of bij een van de aangesloten ontwerpers.

• Galerie Guthschmidt • Prinsestraat 39-43 • 2513 CA Den Haag • 070 364 71 92 • www.galerieguthschmidt.nl

In memoriam Boekenzaken (voorheen) in de binnenstad

> Jan Doets

Jan Doets, medewerker van deze krant is een verwoed lezer. Boekhandels in de binnenstad zijn vaste lievelingsplekken en die zijn er de afgelopen jaren steeds minder. Begin februari maand sloot zelfs de laatste in de Passage en vond onderdak bij een oude bekende in de Spuistraat om de hoek: Verwijs trok in bij de Slegte. Jan Doets zag vorig jaar zomer als de teloorgang en noteerde wat hij toen waarnam in ‘het boekenwarenhuis’ in de Passage:

‘Het gaat niet goed met de middenstand. Het verloop is goed te zien in mijn buurt. Vertrouwde winkels sluiten. De genadeklap is meestal de huur. Supermarkten en kledingzaken uitgezonderd, want men besteedt nog steeds geld aan eten en uiterlijk. Op de drukste dag van de week, de zondag, zien de straten rond mijn huis in het Hofkwartier zwart van mensen met grote tassen.

Vooral boekenzaken zijn de dupe. Ze hadden al last van de verkoop via het internet, maar door hun persoonlijke aandacht bleven hun vaste klanten terugkomen. Toen schoten de huren omhoog. Ik hoorde een geval van verdubbelen. In het centrum van Den Haag zijn in de afgelopen zeven jaar vier gerenommeerde boekenzaken voor altijd gesloten. Dat waren de laatste overlevers, want vroeger waren er nog veel meer. Eigenaars en personeel waren gepassioneerde lezers die je van deskundig advies konden dienen. Er is nu alleen nog een boekenwarenhuis over, zo eentje waar vrijwel niemand iets weet. Behalve het tellen van 1 tot 10, hetgeen op witte bordjes te zien is. Bril is niet nodig. Die bordjes staan op een lange tafel met stapels ingenaaid papier. Wat zich in de kasten langs de wand verbergt is vrijwel alleen te doorgronden per computer bij diverse infobalies. Als je aan een levend wezen iets vraagt wat met een boek of een schrijver te maken heeft, komt er steevast een wedervraag: ‘Wat is het ISBN nummer?’ Een paar jaar terug trad ik het warenhuis binnen. In de verte zat een auteur uit eigen werk voor te lezen. Zij kon zich moeilijk verstaanbaar maken want het cijferlezende publiek liep luid pratend om de tafel heen, waaraan zich slechts vijf aanhangers bevonden. Ik kende de auteur niet van gezicht dus ik vroeg aan een personeelslid wie zij was. ‘Weet ik ook niet meneer’, kreeg ik tot antwoord en daar bleef het bij. Doodzonde, eens was ook die zaak een geliefd toevluchtsoord voor de lezer. Toen ze kleiner waren. Het was een van de mooiste zaken in de Hoogstraat.

Triest. Vooral als men bedenkt dat nog in 1954 bij het 150-jarig bestaan van de bloeiende Haagse boekhandelaars-vereniging lezingen werden gegeven door beroemdheden. Arnold

• Cadeautjes voor afscheid en welkom >

Albert in ‘t Veld is beeldend en schrijvend kunstenaar. Hij werkt in opdracht van de overheid, bedrijven en particulieren. Zijn monumentale werk bestaat vaak uit een combinatie van (roestvrij) staal en neonglas. In opdracht heeft Albert ook meubels en interieurs vormgegeven. Maar hij heeft meer talenten. Vier gedichtenbundels zijn van zijn pen en met Henk van Ulsem stond Albert als dichter in het theater. Hij woont sinds 1972 in Het Hofkwartier en zou absoluut niet willen vertrekken.

‘De gemeente heeft in de jaren 80 en 90 veel geïnvesteerd in het kwartier, vooral als uitgaansgebied is het sterk verbeterd.’ Op dit moment is hij verantwoordelijk voor de afdeling beeldende kunst van het Louis Couperus Festival. Hij heeft het logo van het festival zelf ontworpen. Zijn getoonde werk laat een schrijver herleven die kind aan huis was bij zijn zuster in de Molenstraat.

• Albert in ‘t Veld • Juffrouw Idastraat 19a • 2513 BE Den Haag • veld5933@planet.nl

Een vorkje prikken bij de Koningin

> Henk Kool • gastjournalist

Als wethouder van onze mooie stad Den Haag heb je natuurlijk met vogels van diverse pluimage te maken. Het ene moment praat ik in de Schilderswijk met de leden van de Turkse bakkersvereniging, de volgende avond mag ik aanzitten bij een diner van een groep ambassadeurs en weer een avond later mag ik een borreltje drinken met de horecaondernemers in het Hofkwartier.

Dat maakt het werk natuurlijk verschrikkelijk leuk en afwisselend. Maar er is één ding dat je alleen maar in Den Haag tegenkomt, en dat is natuurlijk het Hof. Nota bene met het werkpaleis aan het Noordeinde midden in het Hofkwartier in onze mooie Hofstad. Het is mij de afgelopen zeven jaar driemaal overkomen dat ik werd genodigd op het paleis voor bijeenkomsten over Europa in aanwezigheid van de Koningin. Drie eminente inleiders gaven hun visie over de toekomst van Europa met na afloop de gelegenheid tot het stellen van vragen. De bijeenkomsten werden telkens afgesloten met een diner. Ik bewaar de beste herinneringen aan deze avonden en het bewijst maar weer eens dat onze Koningin zich terdege verdiept in de meest uiteenlopende onderwerpen. Vooral de ontspannen sfeer waarin die avonden verliepen, vond ik eigenlijk heel bijzonder. Je zou verwachten dat alles er heel plechtstatig en sijk aan toe gaat, maar dat valt reuze mee. Maar alles went. Dus op de derde avond nadat we het koninklijke toetje weer van het koninklijke bordje hadden verorberd, wil je eigenlijk gewoon wel weer naar huis. Die laatste avond trof ik aldaar een oud-collega, een journalist van een landelijk dagblad die ook een uitnodiging had ontvangen. Tijdens het diner zaten we toevallig naast elkaar en ik kan mij herinneren dat het een erg warme avond was. We wilden eigenlijk wel weg. Lekker een pilsje drinken in ons vaste clubhuis Het Gulle Gasthuys oftevel het Proeflokaal in de Oude Molstraat. Zodra de gelegenheid zich voordeed en het protocol het toestond, piepten wij er samen tussenuit en stonden in de paleistuin. Een behulpzame marechaussee deed voor ons het hek van de zijpoort naar de Molenstraat open en binnen één minuut nadat we van de dinertafel waren opgestaan stonden wij aan de bar van het Proeflokaal. ‘Waar komen jullie vandaan?’, vroeg iemand aan de bar. ‘Ach’, zeiden wij met het meest nonchalante gezicht dat we konden opzetten, ‘we hebben net een vorkje geprikt bij de Koningin op het Paleis aan het Noordeinde’. De man aan de bar schudde meewarig zijn hoofd. Hij geloofde er geen snars van. Ik ben blij dat straks Koning Willem-Alexander heeft besloten in Den Haag aan het Noordeinde te gaan werken en iets later ook op Huis ten Bosch te gaan wonen. Dan blijft Den Haag tenminste Hofstad en dat is toch iets dat geen enkele andere stad in Nederland kan zeggen. En Koning Willem weet nu hoe hij op een warme zomeravond binnen één minuut vanuit het werkpaleis een koud pilsje getapt kan krijgen...

Houtschild, voorgoed verdwenen

Talentenjacht (m/v) Schrijven in het Hofkwartier

In de zomer verschijnt er weer een nummer van het Hofkwartier. Met alle ruimte voor verhalen en gesprekken en nieuwtjes en weetjes uit en over de buurt. De krant is er voor iedereen en van iedereen. Dus is de redactie op zoek naar talenten onder bewoners en ondernemers. Schrijvers en fotografen, aanstormende verslaggevers en vertellers. Jong en oud, Hagenaar en Hagenees, we maken ruimte vrij in de krant. Alle reacties zijn welkom bij de redactie van het Hofkwartier: Juffrouw Idastraat 15 • 2513 BE Den Haag • ritavanhasselt@hotmail.com

C.H. Hoek
Juwelier

HOFKWARTIER
PAPESTRAAT 18 'S GRAVENHAGE • 070 3460875 • CEES@JUWELIERHOEK.NL
WWW.JUWELIERHOEK.NL

VAN PRINSE & CO

espresso • coffee to go • ontbijt • lunch •
picknickmand voor in het park • borrel •
catering • private dining • vergaderingen •
(bedrijfs)borrels • verjaardag vieren • wifi

Van Prinse & Co

Horas Simanullang & Wanda Wattendorff
• Prinsestraat 134 • 2513 CH Den Haag •
• www.vanprinseco.nl • t: 070-362 62 10 •

*Op vertoon van deze advertentie
tweede kopje koffie gratis*

071 2600026 | maaike@sobriquet.nl | www.sobriquet.nl

SOBRIQUET

COPYWRITERS & VERTALERS

HUPPEL THE PUB

Meer dan 100 soorten whisky

Oude Molstraat 21
2513 BA Den Haag (hofkwartier)
070- 3609113

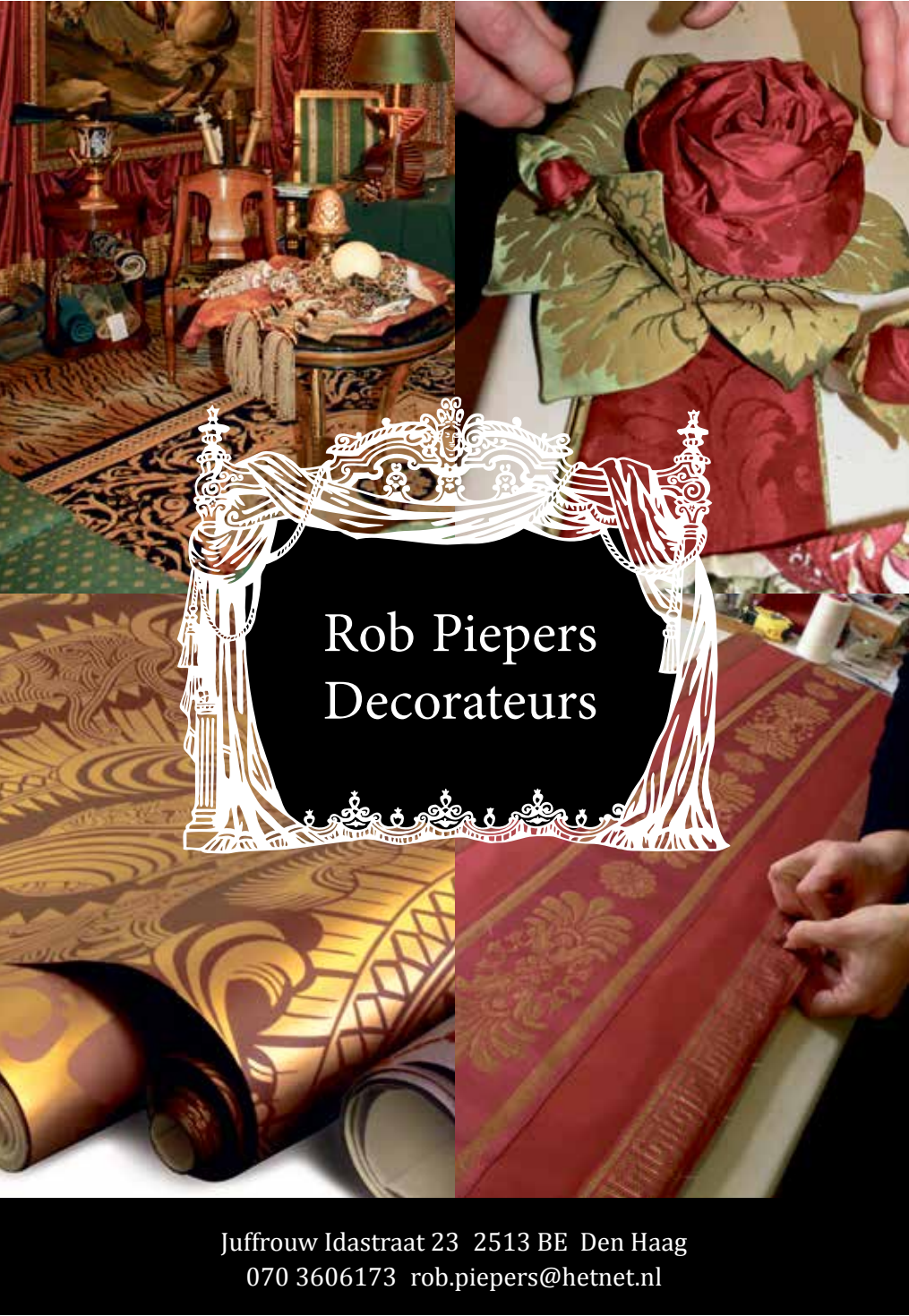
dagelijks open vanaf 16.00 uur

Haags bureau

samenwerking in communicatie & tekst,
grafisch ontwerp & vormgeving, fotografie
en organiseren van lokale evenementen.

info@haagsbureau.nl o651834337
Noordeinde 122b @haagsbureau
2514 GN Den Haag

Rob Piepers
Decorateurs

Juffrouw Idastraat 23 2513 BE Den Haag
070 3606173 rob.piepers@hetnet.nl

Deel 7: Modewinkels

‘Niet zomaar vestje, maar vestje-vestje’

> Ineke Bresser

Den Haag is een modestad bij uitstek en ook in het Hofkwartier zijn vele modewinkels en zelfs couturiers te vinden. Wij brachten een bezoek aan DAENS, de winkel van Pauline van Geemert, sinds 2001 gevestigd in de Molenstraat.

Toen ik een paar jaar geleden een dagje in Antwerpen was, zag ik opeens een grote winkel met een mij vaag bekende naam. Dries van Noten, las ik. Ik moest even denken waar ik die naam van kende, zoveel wist ik niet van mode. Toen realiseerde ik me dat de naam van deze bekende Vlaamse ontwerper tussen andere grote namen op een etalageraam in onze eigen Molenstraat prijkt. Het drong op dat moment pas goed tot me door wat een bijzondere collectie Pauline van Geemert aanbiedt in haar kleine exclusieve damesmodezaak op nummer 40.

Haar ogen schitteren als ze vertelt over deze, je kunt wel zeggen, hartstocht voor het werk wat ze doet. ‘Nooit gedacht dat ik nog eens een eigen winkel zou beginnen,’ zegt ze. ‘Maar het kwam ervan. Ik heb de modevakschool in Den Haag gedaan en daarna de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunst.’ Het zat er al vroeg in. ‘Als tiener spaarde ik mijn kledinggeld een paar maanden op om in ieder geval een mooi kledingstuk te kunnen kopen. De school belde wel eens naar mijn moeder dat ik er maar raar uitzag met het suède jasje van mijn vader en een te groot overhemd daaroverheen. Maar die zat er gelukkig niet mee.’

Pauline begon al vroeg naast haar studie te werken, van het inrichten van etalages tot helpen in verschillende modezaken. Via een stage kwam ze in Antwerpen terecht bij Raf Simons, nu de hoofdontwerper van modehuis Dior. Daar leerde ze de groten van België kennen. De Zes van Antwerpen was in die tijd een begrip. Ze bleef er langer dan gepland en had er een heerlijke en leerzame tijd. Het is alweer ruim tien jaar geleden dat ze met DAENS begon. Er werd haar voorspeld dat het wel drie jaar zou duren voordat ze uit de kosten zou komen. Maar de clientèle wist haar sneller te vinden. ‘Allerlei mensen, van hoogopgeleide vrouwen met goede banen die wel elke drie weken komen, tot studenten, die net als ik vroeger, sparen tot ze hier een mooi kledingstuk kunnen kopen.

Elk stuk dat hier hangt heeft wel iets bijzonders. ‘Daar kan ik zo van genieten. Het vakmanschap, hoe iets in elkaar zit. Niet zomaar vestje, maar vestje-vestje,’ licht Pauline toe, en ze toont me

Pauline van Geemert: alle klanten persoonlijk helpen

haar collectie van inderdaad bijzondere, maar ook zeer draagbare, ontwerpen en stoffen. Pauline is net terug van de Fashionweek in Parijs. Daar worden alle nieuwe modellen getoond. Na afloop van al die shows rijdt Pauline door heel Parijs naar de bekende ontwerpers om haar bestellingen te doen. Behalve kleding koopt ze dan ook haar schoenen en tassen in. De sieraden die bij DEANS te koop zijn, zijn van het Nederlandse merk GEM Kingdom. Ook hier gaat het Pauline om creativiteit en hoogstaande materialen.

‘Niet te veel want de ruimte hier is beperkt. Ik zou niet anders willen. Ik voel niets voor een grote zaak. Ik vind het veel te leuk

alle klanten persoonlijk te helpen. Ik word er zelf blij van als iemand vrolijk en tevreden vertrekt met een aankoop.’ Pauline groeide op in De Hoeksche Waard. ‘In een leuk dorp. Als je melk ging halen, was je een hele tijd bezig al kletsend de straat uit te komen. Opeens realiseert ze zich: ‘Dat is hier precies zo... Het Hofkwartier, het is als een dorp. Met een open karakter. Zoveel aardige mensen. Ik ben gek op deze buurt.’

Of ze zelf zou willen ontwerpen? Voorlopig verkoopt ze liever de kleding van de door haar geliefde modeontwerpers, zoals A.F. Vandevorst, Dries van Noten, Maison Martin Margiela en Lutz. Maar je weet maar nooit...

• Cadeautjes voor afscheid en welkom > • • • • • >

Toyin Loye van Chiefs & Spirits is in de eerste plaats kunstenaar. Dat hij ook een galerie heeft, is voor hem vanzelfsprekend. In zijn geboorteland Nigeria gaan kunstenaarschap en commerciële activiteiten altijd samen. Als kind leerde hij al over de internationale instituten in Den Haag. Later werd hij verliefd op deze stad en inmiddels zit hij alweer 19 jaar in de Prinsestraat. In de loop der jaren heeft hij de straat zien ontwikkelen. ‘Gelukkig is de Prinsestraat ‘not too polished’ geworden.

Het is een plek met waarden. Bezoekers komen hier niet om te shoppen, ze gaan op onderzoek uit, het moet een ontdekkingstocht zijn. De leden van de internationale gemeenschap en de toeristen die in het Hofkwartier komen, hebben iets te besteden, zij zijn uit op kwaliteit. Toyin ontvangt de gasten van het Paleishotel en het Parkhotel dan ook graag in zijn galerie. De getoonde ‘koningin’ is werk van zijn hand.

• Galerie Chiefs & Spirits • International Art • Prinsestraat 49 • 2513 CB Den Haag • 070 365 82 19 • www.chiefsandspirits.nl • • • • •

• Cadeautjes voor afscheid en welkom > • • • • • >

wanddecoraties of een sierlijk kussentje voor op de bank. Het kan allemaal. Samen met zijn mensen probeert hij steeds weer nieuwe dingen uit. Vaak in opdracht, omdat de klant iets bijzonders wil. De meeste klanten kunnen het zich veroorloven om hem een opdracht te geven, maar er zijn ook mensen die er echt voor sparen. Het kussen en de kroon werden speciaal voor deze editie van Het Hofkwartier gemaakt.

• • • • • • Rob Piepers • Juffrouw Idastraat 23 • 2513 BE Den Haag • 070 360 61 73 • rob.piepers@hetnet.nl • • • • •

Dubbelportret van Constantijn en Christiaan Huygens in Grote Kerk

Constantijn Huygens

Christiaan Huygens

- Cadeautjes voor afscheid en welkom ➤

Meesterbouwer Peer Dellen houdt van de sfeer in zijn smalle straatje. Hij werkt sinds vijftien jaar vanuit de Nobelstraat, maar bouwt al 40 jaar gitaren. Hij leerde het vak van zijn vader. Peer heeft in zijn leven al duizenden klassieke instrumenten afgeleverd, maar 'ik maak nu alleen nog gitaren die ik zelf leuk vind'. In zijn atelier werkt hij samen met Arie Kuipers, een oud-binnenhuisarchitect. De wens van de klant wordt vertaald in een 3d-ontwerp op de computer.

• Peer Dellen • Kleine Nobelstraat 28 • 2513 BD Den Haag • 070 345 09 83

Twee gangmakers uit de Gouden Eeuw

➤ Jan Paul Bresser

Bij alles wat hij was, was hij vooral een Europeaan. Hij keek over grenzen heen, sprak veel talen, reisde overal heen, was dichter en diplomaat en in alles een netwerker. Directeur Michiel de Ligt raakt niet uitgepraat over Constantijn Huygens. En over zijn zoon Christiaan. Over twee grote Hagenaars. Ze keren komende maand terug in de Grote Kerk. In vol ornaat mag je wel zeggen. Met een tentoonstelling als een dubbelportret van twee gangmakers van de Gouden Eeuw.

Michiel de Ligt vertelt dat het idee werd geboren toen in de Grote Kerk het graf van vader en zoon Huygens werd teruggevonden. De twee werden herontdekt als inspiratiebron, als voorbeeld van hun tijd en uiteindelijk ook die van ons. Dat unieke verhaal in beeld brengen, dat was volgens Michiel de Ligt de uitdaging en het uitgangspunt: 'Door de levens van vader en zoon heen kunnen lopen. Zo veel mogelijk laten zien en vertellen. Toegankelijk, voor een breed publiek.' Daar wordt nu enthousiast aan gebouwd. In eerste instantie gebeurde dat in samenwerking met de Koninklijke Bibliotheek en het Huygensmuseum Hofwijck. Later is ervoor gekozen dit grote project onder te brengen in de Stichting Huygens Tentoonstelling.

Constantijn de dichter

Voordat iedereen eind april kan gaan kijken, is het goed om de twee Hagenaars voor te stellen. Ze leefden hier om de hoek, in een huis op het Plein, dat Constantijn liet bouwen. Schuin tegenover het huidige Mauritshuis. Voor zijn vrouw Suzanna van Baerle en hun vier zonen en een dochter. Begaafde kinderen waren het in een vrolijk, veelzijdig en open gezin. Christiaan was de meest briljante van de vijf. Waarschijnlijk een oogappel van een vader, die behalve toegewijd aan zijn familie, veel talenten had.

Constantijn Huygens was voor alles een dichter. Daarnaast schilder, componist, en musicus. Hij kende zijn talen en verkende het Europa van zijn tijd. Hij was diplomaat en bestuurder, liet een weg naar zee aanleggen en stadstuur. Hij ontwierp zijn eigen huis, was 'ontdekker' van Rembrandt en bevriend met

Spinoza. Constantijn Huygens was een universele Hagenaar. Hij had een hand in alles: op de tentoonstelling in de Grote Kerk legt hij waarschijnlijk zelf het beste uit waarom hij de eerste netwerker was.

Christaan de uitvinder

Als de hemel helder is, wordt de nacht van 27 april 2013 bijzonder: dan zijn de Ringen van Saturnus zo dichtbij, dat ze door een telescoop in de Grote Kerk te zien zullen zijn. Een sterrenkijker die door Christiaan Huygens is ontwikkeld om te ontdekken dat de bijzondere planeet omgeven is door zeven ringen. Christiaan Huygens is misschien wel één van de grootste wetenschappers die wij ooit hebben gehad. Zijn vader Constantijn stimuleerde de stroom aan ideeën van de ontdekker en uitvinder. Met als resultaat dat hij, onder veel meer, een vermaard astronoom werd. Als uitvinder heeft Huygens onder meer het slingeruurwerk, het principe van de stoommachine en een buskruitmotor op zijn naam staan. En hij speculeerde als eerste over buitenaardse wezens en schreef er boeken over. Hij wordt wel gezien als de eerste sciencefictionschrijver.

De invloed van vader en zoon Huygens was niet alleen groot in hun eigen tijd, maar is er tot op de dag van vandaag. Daarom wordt de tentoonstelling om de twee baanbrekende Hagenaars heen actueel ingericht, verleden, heden en waarom niet, toekomst, bij elkaar.

De twee gangmakers van de Gouden Eeuw zijn nog lang niet weg.

Tentoonstelling Grote Kerk Den Haag
25 april 2013 t/m 28 augustus 2013

En geheel automatisch gestuurd apparaat zaagt de gitaar vervolgens uit. Peer beschikt over een grote verzameling mooie stukjes oud hout en materiaal voor verschillende soorten inlegwerk. Een deel van deze voorraad is nog van zijn vader. 'Zo krijgt de liefhebber een instrument dat uniek is, dat hij altijd al heeft willen hebben'. Peer heeft ondermeer gitaren voor de Golden Earring gebouwd. Als je zijn werk op de foto ziet, begrijp je al een beetje waarom.

Unieke ‘verhuizing’ uit Huis ten Bosch

De Oranjezaal als digitaal meesterwerk

> Jan Paul Bresser

Het is voor het eerst dat er een waarheidsgetrouwe replica van de Oranjezaal wordt gemaakt

Constantijn Huygens had er wel bij willen zijn. De onthulling op 25 april van de Oranjezaal in de Grote Kerk. Want dat moet een ongekend staaltje van digitale printtechniek worden: een waarheidsgetrouwe replica van het collectieve meesterwerk uit de Gouden Eeuw in Huis ten Bosch. De kunstschat in het woonpaleis van de koningin, en straks, na 30 april, van de nieuwe koning, is zelden of nooit te zien geweest. Dat kan eind april door iedereen en Constantijn Huygens zou natuurlijk nieuwsgierig zijn geweest of de kopie van het gigantische origineel wel klopt. Hij was de promotor toen de erezaal als een klein binnenmuseum werd gebouwd en ingericht.

Halverwege de zeventiende eeuw werd in opdracht van stadhouder prins Frederik Hendrik en zijn vrouw Amalia van Solms het zomerverblijf Huis ten Bosch gebouwd. Nog voordat het woonpaleis klaar was, stierf de prins. Amalia besloot de centrale hal van het gebouw daarop te decoreren als eerbetoon aan haar net overleden echtgenoot.

De schilderstukken in de centrale 'Oranjezaal' vormen de kern van de nagedachtenis aan stadhouder Frederik Hendrik. Ze werden van 1648 tot 1651 uitgevoerd door een groep schilders die daartoe waren geselecteerd door Constantijn Huygens en de schilder Jacob van Campen, in samenwerking met de weduwe van Frederik Hendrik.

Samen schreven ze een rouwtekst voor op de koepel en ze ontwikkelden ook samen een lichtplan om met het zogenaamde trompe l'oeil een (bedrieglijk echt) effect te perfectioneren. Als kunstkenner en vertrouweling van het stadhoudelijk paar onderhield Huygens het contact met de schilders en regelde de betalingen.

De gekozen schilders waren leerlingen van of werkten in de stijl van Rubens en werden beschouwd als de voornaamste levende schilders van historiestukken. Zo ontstonden 31 werken op groot formaat. Ze vormen een lof- en lijkrede op Frederik Hendrik en zijn een staalkaart van de schilderkunst uit de zeventiende eeuw.

Naast Jacob van Campen zelf, hebben de schilders Theodoor van Thulden, Caesar van Eindhoven, Salomon de Bray, Thomas Willeboirts Boschaert, Jan Lievens, Christiaan van Couwenbergh, Pieter Soutman, Gonzales Coques, Jacob Jordaens, Pieter de Grebber, Adriaen Hanneman en Gerard van Honthorst samen het meesterwerk gekleurd. Dat is goed om te weten, omdat hun namen ook in de Oranjezaal in de Grote Kerk in het totaal zijn opgegaan. Het ging tenslotte om een unieke collectieve meesterproef.

- Cadeautjes voor afscheid en welkom ➤

Sinds november 2012 vindt u in de Molenstaat maar liefst vier goudsmeden op één adres. Een van hen is ook edelsteenkundige. Afgestudeerd aan de vakschool in Schoonhoven vormen ze samen OH DEAR, een belevenis voor de sieradenliefhebber. Alles in de winkel is door hen zelf ontworpen en gemaakt. Met vier ontwerpers valt er dus veel te kiezen! OH DEAR is geen reparatieatelier, maar aanpassingen aan uw eigen werk zijn natuurlijk altijd mogelijk.

Ze vielen alle vier voor het Hofkwartier. Met een gezellige lunchroom aan de overkant en een fietsroute voor de deur, was de keuze voor de Molenstraat zo gemaakt. Bij OH DEAR is iedereen die van mooie sieraden houdt van harte welkom. De drempel om naar binnen te gaan, moet ook vooral laag blijven, vinden ze. De afgebeelde ring is van geoxideerd zilver met 18ct rood- en geelgoud en een 5.00ct Rubeliet.

• • • • • OH DEAR Goudsmeden • Judith Rademaker, Lea Smit, Micha Noordam, Marijke te Loo • Molenstraat 56 • 2513 BL Den Haag • 070 870 06 07 • facebook.com/ohdearshop •

Tavasszy
advocatenkantoor

Gespecialiseerd in het arbeidsrecht en commerciële contracten. Tevens juridisch partner van het MKB. Laat u vrijblijvend informeren.

Molenstraat 15
2513 BH Den Haag
070 361 17 17
info@tavasszy.nl
www.tavasszy.nl

Tavasszy

DE LEKKERSTE
BROODJES
HAAL JE BIJ
hetbakkerijtje
hetbakkerijtje.nl

OUDE MOLSTRAAT 38
070 346 02 29
BELEGDE BROODJES
BEZORGSERVICE

• Cadeautjes voor afscheid en welkom > • • • • • >

Dankzij Stadsherstel heeft Paul Berkhout, restaurator van antieke meubelen, al 31 jaar een atelier aan de achterzijde van de Oude Molstraat. ‘Een fantastische, bijna meditatieve plek. En als je de voordeur uitstapt, sta je weer midden in de stad en hoor je de Prinsestraat.’ Paul werkt in grote harmonie samen met de andere atelierhouders in het hofje. Vroeger kreeg hij zijn opdrachten ook via de antiekhandel en van het Gemeentemuseum, maar nu zijn het met name particulieren.

• Paul Berkhout • Oude Molstraat 32 D • 2513 BB Den Haag • 070 365 92 64 • www.paulberkhout.nl/webshop •

Stichting Nelis is een werkgelegenheidsproject voor werkloze jongeren van 18 tot 27 jaar, gericht op de glazenwasserij en schoonmaakbranche.

HydraGroup

Gespecialiseerd in schoonmaakwerk op maat. Op iedere schoonmaakvraag hebben wij een passend antwoord.

Specialisten in schoonmaak & onderhoud.

HydraGroup BV Juliana van Stolberglaan 214 Den Haag
T 070.427.36.62 | M 06.224.672.05 | www.hydragroup.nl

COUPON
HydraGroup voor **GRATIS** 1re beurt glasbewassing
MEER INFORMATIE j.bellaart@hydragroup.nl

PASTIS
restaurant-bar

© 070 - 3633031
INFO@PASTIS.NL WWW.PASTIS.NL

*** **OUDE MOLSTRAAT 57, DEN HAAG** ***

Dinsdag t/m zondag vanaf 17.00 uur
A Bientôt!

> • • • • • >

‘Tegenwoordig worden meubels vooral gerestaureerd vanwege de emotionele waarde, marktwaarde speelt bij mijn klanten vaak geen rol’. Bij het Venduehuis om de hoek vindt hij regelmatig iets moois, wat hij dan helemaal opknappt. Zijn producten zijn te koop via zijn webshop. Op de zolder ligt een grote verzameling oud hout. De spiegel is uit dit oude materiaal gemaakt. Hij hoopt dat het koningspaar er zich vaak in zal spiegelen, om zo een moment van reflectie te beleven.

• • • • •

Leegte vullen met creativiteit

De pop-upstore

> Ruud Steegers

De crisis slaat hard toe. In het Hofkwartier vertaalt zich dat in een toenemend aantal lege winkels. Creatieve ondernemers duiken in het gat dat traditionele winkeliers achterlaten. Een kennismaking met een leegstandsoplossing. De pop-upstore.

Het is onomstotelijk crisis. De vaderlandse economie wentelt zich in het koude bad van de triple dip, ‘goed’ Nederlands voor een derde recessie in korte tijd. In winkelgebieden vertaalt zich dat – steeds vaker – in een papieren etalagekreet: te huur.

De cijfers spreken dan ook voor zich. Eind 2012 staan er in heel Nederland 14.323 winkels leeg volgens marktonderzoeker Locatus. Daarvan neemt het Hofkwartier zo’n zestien leegstaande winkelpanden voor haar rekening. Toch meent Locatus dat het niet alleen maar

kommer en kwel is. Want volgens een woordvoerder vinden veel lege shops een nieuwe bestemming: ‘Er zijn in Nederland al 4000 winkels gevuld met nieuwe detailhandel als pop-upstores.’ Pop-upstore? ‘Dat heeft van alles te maken met internet,’ vertelt ondernemster Monique Pouw. ‘Social media zijn niet meer weg te denken uit onze maatschappij. Ook ons winkelgedrag is verweven geraakt met deze digitale wereld. Webshops beheren, adverteren via Facebook, shoppen met je smartphone, als je even niet oplet, snelt de techniek je voorbij.’

‘Droombeeld’ van een pop-upstore in de Torenstraat

• Cadeautjes voor afscheid en welkom > • • • • • >

Marenthe Otten, van oorsprong grafisch ontwerper, maar nu voor 90% illustrator, heeft dagelijks het gevoel dat ze een film binnenstapt als ze de voordeur van de Oude Molstraat doorgaat op weg naar haar atelier dat ze deelt met andere ambachtslieden. ‘Je voelt dat er hier al veel gebeurd is. Bovendien is het inspirerend om met ambachtsmensen samen te werken en niet alleen met ontwerpers. Een mix van mooie energieën.’ Ze werkt in opdracht van (grote) bedrijven en ontwerpt beeld en typografie voor merken.

• • • • • Marenthe Otten • Oude Molstraat 32 D • 2513 BB Den Haag • 06 31 04 46 44 • www.marenthe.nl •

Belangrijke trend

Vanuit die vaststelling begon Pouw begin 2012, samen met Roos van Osnabrugge en Mariëlla Sprado, een winkelconcept met de naam Twiet.nu in de Prinsestraat. Het concept brengt offline en online samen en biedt volgens Pouw een andere manier om je product, aanbod, mening of dienst publiek te maken. ‘Twiet.nu’ legt Pouw uit, ‘is een socialmedia-concept met in onze etalage een verzameling mini-etalages van verschillende ondernemers met daarin uitgebeeld hun verhaal, product, aanbod, mening of dienst.’ ‘In de box plaatsen wij een QR-code (barcode die met een smartphone te scannen is) zodat publiek met een smartphone de informatie over de box kan bekijken en opslaan. Daarbij promoten wij de boxen via social media. De offline box en de online interactie versterken elkaar. Bovendien is de levendige etalage een aanwinst om leegstand te verhullen. Zo houden we winkelstraten levendig en kunnen webshops zich manifesteren in een fysiek etalage.’

Het concept zit zo ludiek in elkaar dat media tot over de landgrenzen schrijven over Twiet.nu als ‘het nieuwe winkelen’. En begin dit jaar heeft trendwatchbureau popupcity.net in Amsterdam het concept uitgeroepen tot ‘belangrijke trend in 2013’.

Hoop voor de binnenstad

Naast Twiet.nu kent het Hofkwartier nog een pop-upstore: HOOP Creatief Warenhuis. Eind vorig jaar verhuisde de store van de Grote Markt naar de Driehoekjes in de Annastraat. Volgens mede-eigenaar Sis Josip biedt HOOP twee mogelijkheden. De eerste is dat kunstenaars hun waar via HOOP kunnen aanbieden. Het moet wel betaalbaar zijn, voor een bedrag tussen de 60 en 1000 euro moet de koper iets fraais kunnen bemachtigen.

De tweede mogelijkheid is het project Hoopvol. Dit is een samenwerkingsverband met Fonds 1818. Josip: ‘Het programma richt zich speciaal op jonge artiesten. Ze krijgen ondersteuning bij het in de markt zetten van hun project. Die ondersteuning bestaat uit artistieke en commerciële begeleiding. Concreet betekent dit dat artiesten hulp krijgen bij het presenteren van hun project en het opzetten van een website. Dat soort dingen leren ze niet op de academie waar ze hun opleiding hebben genoten.’ Ook gaat HOOP in het najaar van 2013 in de catacomben van het oude stadhuis een sociëteit openen waar kunstenaars elkaar kunnen ontmoeten. Het uiteindelijke doel is wat Sis Josip betreft: ‘creativiteit en hoop in de binnenstad brengen.’

Confrontatie

Terug naar de leegstand. Zijn pop-up stores daar dé oplossing voor? Deels, meent de Kamer van Koophandel tijdens een onlangs georganiseerd congres over dit onderwerp.

Een postzegel van PostNL is van haar hand. Via Popje.com kun je haar geboortekaartjes, trouwkaarten en prenten online bestellen. Het ontwerp op A3-formaat, dat zij hier toont, gaat over liefde. De verschillende uitingen zijn door haar geïllustreerd en vertaald naar een samenhangend beeld. Het illustreert dat liefde het antwoord is bij ‘moeilijke’ vraagstukken, de Máxima ongetwijfeld zal tegenkomen in haar nieuwe positie, maar ook als vrouw, moeder en echtgenote.

Mini-etalages Twiet.nu

Sis Josip in zijn atelier

Er zijn volgens de Kamer nóg een tweetal oplossingen: het vullen van lege etalages en het tijdelijk toestaan van horeca. Tot slot doen gemeenten er goed aan leegstandsverordeningen in te stellen, wonen boven winkels toe te staan, en initiatieven om wijkontwikkelingsmaatschappijen op te zetten en zo een betere sturing op vastgoed, te ondersteunen.

‘Deze instrumenten gaan erg ver en zijn in het Hofkwartier niet aan de orde,’ meent Mieke Wytéma, bestuursvoorzitter bij de gemeente Den Haag. ‘We willen niet de illusie wekken dat de gemeente de winkelleegstand op zou kunnen lossen. Dit is een kwestie van marktwerking en heeft ook te maken met de door de eigenaren gevraagde huren.’

Onderscheidende winkelformules

‘Maar dat betekent ook weer niet dat we helemaal niets doen. Via ons detailhandelsbeleid werken we in algemene zin aan behoud en versterking van de hoofdwinkelstructuur (waar het Hofkwartier onderdeel van uitmaakt – red.) en proberen we concurrerende niet-onderscheidende ontwikkelingen zoveel mogelijk te voorkomen. Verder hebben we het Plan van Aanpak Hofkwartier. Door bijvoorbeeld marketing, communicatie en het medeorganiseren van evenementen proberen we het Hofkwartier samen met het Noordeinde neer te zetten als onderscheidend sfeergebied. Verder zijn er plannen voor de herinrichting van het Torenplein. Dit zal ook voor extra aanloop en bezoekers zorgen.’

Ten slotte worden volgens Wytéma voor het Hofkwartier intensieve contacten onderhouden met de markt (retailers, local heroes, beleggers, ontwikkelaars en makelaars) door de projectmanager Internationale Winkelstad. ‘De inzet is erop gericht internationale en onderscheidende winkelformules aan te trekken door een actieve businessmarketing en de directe benadering van winkel- en horecaformules.’

• • • • •

Kleine wereld van ’t Fotokabinet

> Gidn Hendriksen

Auke Bergsma 'clickt' zichzelf

De naam ’t Fotokabinet refereert aan thuisbasis Den Haag, maar ook aan het boetiekconcept van de kleine galerie. Lion Greveraars, oprichter en galeriehouder, heeft gekozen voor kleinschaligheid. Hier vind je exclusieve foto’s, gelimiteerde oplagen en gesigneerd en gestempeld werk van en door bijzondere mensen. Lion heeft een neus voor foto’s van kunsthistorisch belang en verloren gewaande persfoto’s, onverwachte vondsten en foto’s met een kwinkslag.

De openingsexpositie in 2008 zette reeds de toon: werken van meesterfotografen Philippe Halsman, Annie Leibovitz, Robert Capa en Helmut Newton hingen tegenover zeldzame vintage foto’s van Hollywoodsterren als Marilyn Monroe, Sophia Loren en Bette Davis, gefotografeerd door Clarence Sinclair Bull, George Hurrell en hun tijdgenoten. En natuurlijk was ook de Nederlandse top vertegenwoordigd, met popfoto’s van onder andere Lex van Rossen en Anton Corbijn.

Liefhebbers van fotokunst, maar ook toevallige passanten van over de hele wereld, vinden een warm welkom bij ’t Fotokabinet, waar Lion je met plezier inwijdt in de geheimen

van de fotografie en tegelijk zijn andere passie met je deelt: goeie espresso en fijne bonbons. Het zal geen verrassing zijn dat ik hier als fotograaf regelmatig even binnenloop voor de nieuwste aanwinsten, een koffietje en een goed gesprek. Nieuwsgierig geworden? Je vindt Lion en zijn Galerie ’t Fotokabinet in de Maziestraat, een kleine zijstraat van het Noordeinde.

Meer informatie
www.fotokabinet.nl
Maziestraat 2
2514 GT Den Haag

Beroemde oorlogsfoto van Robert Capra

De straat van het Kloppertje

> Annelies Flinterman-van Houdt

‘Wie was toch die Juffrouw Ida?’ Die vraag hoor je soms wel twee keer per dag, in het stille straatje. Groepjes gildewandelaars krijgen verschillende verklaringen: van *klopje* of *kloppertje* – het begijntje dat het begin van de dienst in de schuilkerk kwam aankondigen – tot zelfs een lichtekooi aan toe.

Ook de groepen fietsers die onder leiding van ‘Bommetje’, de Haagse nachburgemeester met zijn opvallende vehikel, een tourtje maken, krijgen deze en andere verklaringen te horen als ze halt houden voor de dubbele pakhuisdeur van het Bakkertje. En natuurlijk krijgen ze gelijk een stukje *Haagse Kakker* mee, dat ze even later met een kop koffie kunnen oppeuzelen bij ijssalon Florencia, om de hoek van het ‘korte’ deel van de Juffrouw Idastraat.

Het straatje is beschermd stadsgezicht: terecht, geen huis is er hetzelfde. Hier zindert historie. Ooit lag hier op deze plek, op de hoek waar nu de later gebouwde Prinsestraat loopt, het

Cadansend door het kwartier

> Valentijn van Koppenhagen

Smachtend naar het voorjaar zit ik in maart achter de gerania. Die op de foto hebben nu het loodje gelegd, zo’n pak sneeuw konden ze niet meer aan. Ik had hun verscheiden al in krant nr. 5 aangekondigd.

Gebeurt er verder nog iets, daar in het ‘oude-mensenleven’? Dat hoor ik u denken. Ik kan u melden dat er wel degelijk een en ander passeert. Zo hebben mijn dame en ik in februari ons onderkomen op een koude avond verlaten om in ons kwartier de Cadance-dans en -wandeling mee te maken. Op vier locaties bezochten we vijf verschillende optredens! Wat een belevenis!

Nu wonen wij al een aantal jaren in deze buurt, maar op deze avond kwamen wij toch weer op plaatsen die wij nog niet kenden. Voor het gemak van de avond was de Toussaintkade ook eventjes ingelijfd bij het Hofkwartier. Daar heeft, zo vlak bij de Elandstraat, tot in het begin van de negentiger jaren een broodfabriek gefunctioneerd.

De schoorsteen staat er nog, dat kunt u controleren door zelf door de poort een blik naar binnen te werpen. De vroegere fabrieksruimten zijn nu in gebruik bij diverse kunstenaars en deze avond dus in gebruik om een kleine dansvoorstelling te geven.

Niet verrassend was een bezoek aan de kerken in de Juf. Idastraat en de Oranjestraat, immers, die kennen wij. Wel verrassend was een bezoek aan sociëteit Nobel. Wat een prachtige ruimtes. En natuurlijk: wat een prachtige voorstellingen.

Op deze manier leeft het kwartier weer eens, op een heel andere manier. Wij zien uit naar het volgende Cadance-evenement. Dan ben je als Hofkwartierbewoner toch zeer trots op

het Korzothheater en alle activiteiten aldaar. En zo’n wandeling helpt natuurlijk heel goed om ons kwartier ‘op de kaart te zetten’, of, in de taal van vroeger: ‘meer bekendheid te geven’. Maar waarom werd deze gelegenheid niet aangegrepen om alle deelnemers een ‘goody-bag’ mee te geven met daarin deze krant en allerlei andere hofkwartierse leukheidjes? Dat lijkt mij niet zo heel erg moeilijk te organiseren. Overigens hadden wij deze maand ons warme

huisje ook eens verlaten om een dagje in onze hoofdstad door te brengen. Wij voelen ons daar ook zeer thuis. Maar daar zie je ook duidelijk de keerzijde van de grotere bekendheid. Het is daar op sommige plekken wel erg druk (eufemistisch uitgedrukt). Zo druk willen wij het hier niet hebben, maar waar ligt de grens? En, als wij het te druk vinden worden, kunnen wij daar iets aan doen? Misschien iets om over na te denken als wij straks in het lentezonnetje achter de nieuwe gerania van 2013 zitten.

Smachtend wachten op het lentezonnetje

verhalen over en Eline Vere

Hofje van Floris van Dam. En in de Idazaal bevond zich een chirurgijnschool. Op verschillende adressen in deze straat woonden en werkten schilders als Maris, en diverse componisten. Het Venduehuis der Notarissen heeft er een uitgang en een garagedeur, schuin daartegenover bevindt zich de groene toegangsdeur (ongenummerd, het was immers een schuilkerk) van de Oud-Katholieke kerk. Deze deur staat bij zondagsdiensten, rouw- en trouwdiensten, op monumentendagen en bij concerten uitnodigend open. Naast de kerk was jarenlang het Letterkundig Museum gevestigd, aan de overkant, in de oude brandweerkazerne vond je dan weer een dependance. Hier schreef Jaap Harten, gebiologeerd door de naam van deze straat, een verhaal á la Couperus over deze plek. U leest het in zijn proza ‘Garbo en de broeders Grimm’. De oude ‘blinde’ muur in deze straat is, zeker met strijklicht, gewild als achtergrond voor foto-sessies. En achter die muur vond je in de vorige eeuw een kinderspeelplaats, die tegelijk met de Zusters van Liefde en de Willibrordus Stichting is verdwenen. Hierover is meer te lezen in het boekje De scholen van de Zusters van Liefde in Den Haag en het Willibrordushuis in de Oude Molstraat, dat Mary Remery-Voskuil schreef.

Dat de straat tot de verbeelding spreekt, zie je in de opnamen voor de film Eline Vere, naar het gelijknamige boek van Louis

Couperus, die hier in juni 1990 hebben plaatsgevonden. Voor ons als bewoners was het geweldig om dit proces van zo dichtbij mee te mogen maken. Het was werkelijk een invasie van camera’s op rails, wind- en regenmachines, vele acteurs en hun stand-ins en natuurlijk de talloze figuranten. Het antiquariaat Vivarium was door de art director Ben van Os uitverkoren als het huis van Jane, de vriendin waar Eline in paniek en in slecht weer naartoe vluchtte. Het werd een dramatische scene, hier zo pal voor de deur. Zoiets is spannend maar ook ingrijpend, want de gehele etalage moest worden omgebouwd tot sigarenhandel. Ook moesten de mooi geschilderde letters van de ruit worden weggekrabbd. En jaren later vonden we in kieren en spleten nog steeds het witte spul dat ze als ‘sneeuw’ hadden gebruikt. In zijn kritiek op de film schreef H. Elzinga: ‘Den Haag werd hartje zomer met een dikke laag kunstsneeuw bedekt, waarbij niet op een vlokje meer of minder is gekeken!’ Ja, dagenlang opnamen voor één minuutje in een overigens prachtige film. Nog altijd wonen er kunstenaars in dit straatje waar in het voorjaar, dankzij de liefde en groene vingers van de bewoners van nummer 5, een schitterende blauwe regen bloeit. Vroeger woonden er verscheidene kinderrijke gezinnen in de straat maar eind van de vorige eeuw trok men liever naar ‘kindvriendelijke’ buurten. Gelukkig hebben tegenwoordig ook jonge mensen weer oog en hart voor dit schoons en zijn er weer bewoners met kleine kinderen. Feit blijft dat de lastige toegang tot de straat – door de elektronisch geregelde pollers – een behoorlijk nadeel kan zijn. Het voordeel is echter weer dat de kinders gemakkelijk op straat kunnen spelen. En dat kunnen niet veel Hagenaars of Hagenezen hen nazeggen. Wij zijn blij met onze Juffrouw Idastraat. Een van de meest geliefde straten van het Hofkwartier.

Filmopname Eline Vere in Juffrouw Idastraat

• Cadeautjes voor afscheid en welkom >

Christian van Grinsven is ‘het best bewaarde geheim van het Hofkwartier.’ Toen de zilvermsmid voor het eerst zijn atelier binnenkwam, voelde het als een warm bad. In de werkplaats heerst een grote rust en de ruimte ligt prachtig verscholen achter een van de oudste straten van Den Haag. Alles dankzij de Stichting Stadsherstel. Christian is opgeleid in Schoonhoven en restaureert groot zilver. Kandelaren, broodmandjes, miniaturen. Kortom, alles wat je op een fraai gedecoreerde tafel in Den Haag kunt vinden.

Want in deze behoudende stad wordt nog steeds met zilver gedekt. Niet alleen aan het Hof en in de residenties van de ambassadeurs, ook bij gewone Haagse families. Daar ligt veel liefde en bezieling in. Sieraden maakt Christian niet, maar hij ontwerpt en maakt wel nieuwe objecten. De kandelaar van zilver en coromandelhout met een afmeting van 40x40x60 cm kreeg van hem de titel ‘Electric Light’ en als thema: duurzaamheid van onze natuurlijke bronnen.

• Christian van Grinsven • Oude Molstraat 32D • 2513 BB Den Haag • 070 364 23 05

• Cadeautjes voor afscheid en welkom >

Herman Romberg werd geboren in Zuid-Afrika en was als klein jongetje al gefascineerd door sieraden. Een familielid bracht hem al vroeg in contact met het edele goudsmedenambacht, waarna hij pas echt door het virus werd gegrepen. Hij voltooide zijn opleiding bij Sid Foreman, een vooraanstaand bedrijf dat verschillende Diamond Awards heeft gewonnen. Een reis naar Europa, waarin hij de oorsprong van zijn ambacht wilde ontdekken, bracht hem naar Nederland. Vijftien jaar geleden vestigde hij zich in het Hofkwartier.

‘Ik hoor in deze mooie buurt.’ Hij ontwerpt en maakt zijn modern klassieke sieraden helemaal zelf. Herman is zich zeer bewust van wat hij noemt ‘de symboliek van het juweel’; opdrachten worden vaak gegeven ter gelegenheid van een bijzondere gebeurtenis. Zijn klanten zijn vaak wat ouder, hij werkt niet echt voor een jong publiek. Bruidsparen weten hem echter wel te vinden voor exclusieve trouwjuwelen van zijn hand. Zijn rijke collectie is te bewonderen op zijn website. De getoonde ring spreekt voor zichzelf.

• Herman Romberg • Oude Molstraat 24 • 070 363 18 35 • www.hromberg.nl •

Maarten den Heijer en Philippe le Clercq

Het Paleis Hotel keert terug naar ABN AMRO

Vertrouwde service van een bank in de buurt

Sinds juli zijn Philippe en Elisabeth le Clercq, eigenaren van het Haagse Paleis Hotel, terug bij ABN AMRO. “Een bank die in de buurt zit en een gezicht heeft. Dat vinden we heel prettig.” Het Paleis Hotel bankierde al bij de zakelijke tak van ABN AMRO, maar kwam noodgedwongen bij een andere bank terecht. “Ik bankier al zolang ik geld verdien bij ABN,” vertelt Elisabeth le Clercq. “We wilden helemaal geen nieuwe kantoren en systemen om mee te werken.” “Als hotel zorgen wij voor service en aandacht. Dit verwachten wij ook van onze partners en bij ABN AMRO is dat in orde,” vult Philippe le Clercq aan. Relatiemanager Maarten den Heijer is verheugd dat veel zakelijke klanten zoals het Paleis Hotel nu besluiten terug te gaan naar ABN AMRO. “We willen onze positie in Den Haag graag terug veroveren. Met een heel team van relatiemanagers zijn we bezig om onze contacten die persoonlijke aandacht te geven die ze hebben gemist.”

Wilt u weten wat ABN AMRO voor u kan betekenen?

Bel Stef Bahlmann, Directeur Bedrijven Den Haag telefoon 070-3752149

• Cadeautjes voor afscheid en welkom ➤

Goudsmid Alexander Gravemaker is van de hoofdstad naar de hofstad verhuisd. Hij had geen minuut bedenktijd nodig. Zijn atelier bevindt zich al weer twee jaar in het Hofkwartier. ‘Stadsherstel wil hier het liefst ambachtsmensen in haar panden, mijn beroep past helemaal in het buurtje.’ Alexander werd opgeleid aan de Vakschool Edelsmeden Amsterdam, maar leerde het ambacht vooral in de praktijk. Meestal schetst hij zijn ontwerpen in samenspraak met de klant, maar hij

heeft ook een eigen collectie. Alexander maakt zijn sieraden helemaal zelf, van het smeedwerk tot het zetten van diamanten en kleurstenen. Je kunt hem aan het werk zien in zijn winkel, De Gouden Mol, waar je ook voor reparaties terecht kunt. Zijn moderne sieraden met een klassieke inslag passen bij ‘eigenzinnige mensen die voor eigentijdse sieraden komen’. De getoonde manchetknopen koos hij uit voor zijn naamgenoot en toekomstig koning.

Uniek kunstwerk als kleurrijke beschutting

Onverwachte natuur rond de bouwput

Het komende anderhalf jaar wordt de gracht achter de Paleistuin teruggebracht en wordt er een volautomatische ondergrondse parkeergarage gebouwd. Om de bouwput tijdens de werkzaamheden te verfraaien, plaatst de gemeente een bouwschutting. Ontwerpwerk kreeg de opdracht om hiervoor een grafisch ontwerp te maken.

Ronald Borremans, partner bij Ontwerpwerk: ‘Het betreft niet zomaar een bouwschutting. Het gaat namelijk om een bouwschutting van in totaal 164 meter lang en bijna 2,5 meter hoog middenin ons eigen Hofkwartier! Wij zagen dit als een kans om een unieke samenwerking aan te gaan met collega-ontwerpers uit de buurt en zo een gezamenlijk steentje bij te dragen aan het beeld van onze buurt. In dit kleine stukje van Den Haag zijn namelijk veel creatieven gevestigd. Een aantal kennen wij als ex-collega’s van Ontwerpwerk, anderen nog van de Academie. Je ontmoet elkaar bij events en lezingen, in een van de gezellige kroegen hier in het Hofkwartier en een enkele keer ook als concurrent.’

‘Alle ontwerpers en de gemeente reageerden meteen enthousiast op het voorstel om een gezamenlijk ontwerp voor de schutting te maken. Maar door met verschillende ontwerpers te werken krijg je ‘diversiteit’ terwijl ‘eenheid’ de wens van de gemeente was. Het compromis werd snel gevonden. We zouden werken vanuit één thema en met een beperkt kleurenpalet. Zo ontstond vanzelf ‘eenheid in diversiteit.’

Ronald en Laura op de noodbrug aan de Veenkade

Ontwerpers aan het woord

‘Mijn illustratie is een soort Garden of Eden. Ik wilde dat er van een afstand naar gekeken kan worden, maar dat er ook van dichtbij wat te beleven valt. Het was een erg leuk project om met zijn allen te doen. Ik ben heel benieuwd naar het eindresultaat van de complete muur.’ **Stephan Csikós**

‘Grapes and Olives kijkt uit op dit deel van de schutting. Voor hen is natuur en ruimte heel belangrijk. Toch hebben ze ook een echte grootstedelijke uitstraling, vanwege hun funky muziekeuze en het feit dat er elke avond een deejay platen draait. De artiesten als beesten in het bos, zeg maar.’ **SYB**

‘Iedereen een kroon in het Hofkwartier. Vanuit deze gedachte ontwierpen wij de tijdelijke stadshag, waarin de flora met de bezoekers integreert. Naar ons idee een uniek project, vanwege de samenwerking met collega ontwerpers uit het Hofkwartier (zoveel verschillende visies en toch een geheel), maar zeker ook door het verrassende (groene) eindresultaat. Leuk om aan te werken en leuk om naar te kijken!’ **Haagsblauw**

Inspiraak

Laura van Uiter, projectleider bij Ontwerpwerk: ‘Ook de bewoners en ondernemers uit de buurt kregen inspraak in het ontwerp van de bouwschutting. Wij nodigden ze daarom samen met alle ontwerpers en de gemeente uit bij ons in de Idazaal om een centraal thema te bedenken. Iedereen was het er over eens om het gebrek aan groen voor en tijdens de bouw als uitgangspunt te nemen en om voor de omwonenden ‘onverwachte natuur in de binnenstad’ te creëren. Iedere ontwerper kreeg een deel van de schutting voor zijn of haar rekening. Ook de grote ‘artist impression’ die de gemeente speciaal had laten maken van hoe het er straks uit gaat zien, krijgt een plek op de wand. De gemeente luistert overigens goed naar de omwonenden; op hun verzoek is de schutting op een aantal plekken verlaagd zodat er nog voldoende licht binnenvalt.’

Inspiratie

‘Een aantal ontwerpers is langsgesegaan bij de omwonenden om zich te laten inspireren door die specifieke plek. Dat kun je terugzien in de voorstellen. Het was heel leuk om alle ontwerpen binnen te krijgen. Iedereen heeft een sterk eigen handschrift en heeft geweldig werk geleverd. Bij de presentatie waren zowel de gemeente als de omwonenden aangenaam verrast. Grappig om te zien hoe iedereen een eigen voorkeur heeft. Smaken verschillen echt!’

Binnenkort wordt de schutting geplaatst, die naar verwachting anderhalf jaar zal blijven staan. De verantwoordelijke wethouder, Peter Smit, zal de schutting op 3 april komen bekijken en de makers ervan ontmoeten.

‘Mijn uitgangspunt binnen het thema was *streetart*. Ik voel me erg verantwoordelijk voor de bewoners die er anderhalf jaar tegenaan zullen kijken. Dat vind ik het lastige aan deze overigens erg leuke opdracht.’ **Monique Pouw, Basement**

‘Een garage in de gracht! Om er te kunnen parkeren moet je de auto in een lift zetten, om ‘m vervolgens onbemand (!) in de kade te zien wegzakken. Dit spreekt tot de verbeelding; wat gebeurt daar beneden, onder het wateroppervlak? Een geslaagd initiatief van Ontwerpwerk, voor herhaling vatbaar.’ **Jan Heijnen**

‘Het Haagse behang van de onverwachte natuur brengt rust rond de bouwput.’ **Derk Dumbar**

‘Eetlust of overlast? Een maaltijd met een kwinkslag voor goede burens Slagerij Beijik en vegetarisch restaurant Baklust. Mijn deel van de schutting brengt zo letterlijk onverwachte natuur op het bord van het Hofkwartier.’ **Judith Boon, Ontwerpwerk**

Stephan Csikós • www.stephancsikos.nl

SYB • www.sybontwerp.nl

Haagsblauw • www.haagsblauw.nl

Monique Pouw, Basement • www.basementgraphics.nl

Jan Heijnen • www.janheijnen.com

Derk Dumbar • www.buroderkdumbar.nl

Judith Boon, Ontwerpwerk • www.ontwerpwerk.com

Barlock • www.barlock.nl

SIN – visuele communicatie • www.sin.nl

Kamilla de Kleijn • www.kamillala.nl

Carrie Zwarts • www.carriezwarts.nl

‘Verbinding en contrast tussen stad, mens en natuur.’ **SIN – visuele communicatie**

‘Mijn uitkomst van de zoektocht naar het thema ‘onverwachte natuur’: vogels badend in het licht met op de achtergrond een vrolijke explosie van kleur.’ **Kamilla de Kleijn**

‘Door de keuze van Ontwerpwerk om de opdracht om te buigen naar een samenwerkingsproject (een samenwerking door en met zowel ondernemers als ontwerpers uit het Hofkwartier), kunnen we trots zijn op een eindresultaat dat de veelzijdigheid, de authenticiteit en de creativiteit van de buurt weerspiegelt. ‘De hofschutting’ is zo niet langer een afrastering die het zicht wegneemt van wat we verliezen, maar eerder een omlijsting van wat we gaan krijgen.’ **Carrie Zwarts**

Column

De koning en de kapper

Zij heeft mij erbuiten gehouden en dat is begrijpelijk. Toen ik van haar toespraak vernam, schrok ik me ook een hofhoedje. Dus zat ik maandagavond 28 januari om zeven uur bijna op van de spanning voor de televisie. Samen met een keukenprins van het paleis, vrolijke Frans, die hier eerste hulp is voor de werklunches en niet alleen de foeffjes maar ook de toefjes kent. De kers en de pit op de zalm-mousse, zal ik maar zeggen. Frans zou het natuurlijk over zijn neusjes van de zalm hebben. En gelijk heeft hij. Maar nu zat hij met een bleekneus en ik was wit weggetrokken toen ze werd aangekondigd en vertelde dat zij plaatsmaakt voor haar zoon. Het was net of ze een traantje verloor, zij sprak zo ontroerend, dat ik het ook niet droog hield en een servet van Frans moest lenen om mijn neus te snuiten. Helaas denk je dan meteen aan jezelf, dat kan ik niet helpen. Ik bedoel, mag ik straks blijven. En Frans ook natuurlijk. Zou zij een goed woordje voor me doen, een nar hoort nu eenmaal bij zijn koningin. En de jonge koning neemt vast zijn eigen hofnar mee. Ik schaats niet en weet om eerlijk te zijn weinig van waterhuishouding, maar ik ken zijn moeder toch redelijk goed. Is dat niet van belang, en ook dat ik zijn vader heb meegemaakt en weet dat de zoon op zijn vader lijkt, op zijn aardige karakter.

Trouwens, misschien speelt voor mij wel mee dat de koning een koningin heeft en ik misschien ook voor haar toren, loper en pion mag zijn. Vuurtoren, steltloper en lampion. Mini voor Máxima, nar voor de koningin naast de koning. De tango (niet onmiddellijk lachen) beheers ik redelijk. Ik heb het hier in de keuken wel eens laten zien, samen met een dienstmeisje met Spaans bloed. Ik heb een paar misstapjes gemaakt, maar ze leidde me goed en hield me bij de pasjes. Maar toen kwam het lumineuze idee. Ik krabbelde door mijn haren, dat is een gewoonte bij nadenken, en dacht: het háár van de koning. Ik ken hem al jaren en altijd zit zijn haar goed. Net als dat van zijn moeder, perfect geknipt, niet te kort en niet te lang, scheiding aan de linkerkant, kleine lok pietsje over zijn voorhoofd, vaste blonde coupe. Hij heeft al jaren een eigen kapper in het Hofkwartier. En die ken ik. De prins zal als koning vast niet meer gewoon incognito zijn haar in het openbaar laten knippen.

Ik kan als nar een goed woordje doen en wellicht de kapper ongezien via een omweggetje door de Paleistuin een keer per maand met zijn kappersspullen bij de nieuwe koning laten binnenglippen. Ik zorg voor de sluipweg, de verborgen kapsalon en voor stoffer en blik voor de gevallen haren.

Als nar en barbier zorg ik dan voor het opgeruimde koninklijke plezier.

DE HOFNAR

Deel 6: HanTing Cuisine • De ster van het Hofkwartier

Het geheim van Han

> Guus Boudestein

Vlak na de opening in april 2009 moest het allemaal nog een beetje wennen. Geen vlees geen vis, zeg maar. Niet Chinees noch Europees. Maar inmiddels heeft chef-kok Han zijn eigen stijl ontwikkeld. HanTing staat voor een verrassende combinatie van tradities en ingrediënten, zowel uit het oosten als het westen.

Ik ben vanavond in het sterrenrestaurant HanTing dankzij een uitnodiging voor een afscheidsfeestje. Ons gezelschap wordt gastvrij ontvangen en we krijgen champagne en iets wat eruit ziet als een fors ‘borrelnootje’. Het smaakt verrukkelijk. Dan wordt de eerste gang geserveerd, de toelichting op de prachtig gerangschikte ingrediënten is zeer uitgebreid. Op ons bord liggen wel 10 of 12 kleine gerechtjes die allemaal zijn opgebouwd rond de smaak van zeebaars. Zowel voor het oog als de mond een traktatie. De volgende gangen doen hier niet voor onder, het uitgangspunt is steeds één aspect van de gang, bijvoorbeeld eend. En zo gaat het door, vier verrukkelijke gangen achtereen. Bij HanTing serveert men geen voor- of hoofdgerecht, hier krijgen de gasten naar keuze een reeks van drie of vier bordjes voorgeschoteld. De prachtige gerechtjes bevatten ingrediënten als Cherokee roos, spinazie, geroosterde coquilles, gegrilde Black Angus, vijgen, gepekeld groenten, wintermeloen, zeekwal, Chinese gele suiker, gedroogde mandarijnschil en kamperfoelie en zijn stuk voor stuk opgesteld als ware kunstwerkjes. Overweldigend. Wanneer ik aan het einde van de avond aan mijn tafelenoten vraag wat ze gegeten hebben, weten ze het eigenlijk niet, zoveel gerechtjes, zoveel smaken, we zijn een beetje duizelig van geluk en misschien ook wel van de wijn. Confusion zullen we maar zeggen.

Een paar weken later spreek ik Han. Hij is in 1999 naar Nederland gekomen en heeft in Maastricht economie en econometrie gestudeerd. Natuurlijk moest er ook geld verdiend worden, dat deed hij in een Chinees restaurant. Een goede leerschool, blijkt achteraf, maar het is tevens de plek waar hij zijn vrouw Ting ontmoet. Zo wordt ook duidelijk waar de naam van het restaurant vandaan komt. Maar hoe wordt een econoom een chef-kok? Han is in de eerste plaats een zakenman. Eerder openden hij en zijn echtgenote in Vlaarding en hun eerste restaurant The Happy Farmer,

met een Vietnamese-Chinese keuken. In 2009 volgde HanTing Cuisine in de Prinsestraat in Den Haag. Samen met zakenpartner Leon Zheng werd daarnaast ook nog eens het concept voor Umami (Fusion Aziatisch) ontwikkeld, daarvan zijn inmiddels al zeven vestigingen.

Keukenmeester Han vertelt dat HanTing meer een laboratorium is dan een gewoon restaurant. Elke dag wordt er geëxperimenteerd en iedere week wordt er vergaderd. Wat komt op de menukaart? Op deze wijze komen er nieuwe gerechten tot stand, spijzen die je nergens anders zult proeven. Natuurlijk hebben de andere restaurants ook baat bij deze experimenten.

Toen ik Han vroeg of het niet erg veel verschillende ingrediënten waren, zoveel dat we er bijna duizelig van werden, was het antwoord: ‘Ja, dat klopt. Je moet het zo zien: iedere schotel is een kleine rijsttafel op zich. En de weg kwijt raken is niet erg. Alle smaken zijn in harmonie, dat is de kunst.’ Momenteel werkt Han aan een kookboek over heilzame kruiden, waarin hij zijn filosofie uitlegt en dertig nog niet eerder beschreven ‘genezende’ gerechten beschrijft. U kunt er al voorproefje op nemen door het ‘medical food menu’ te bestellen. Voor mij is het duidelijk: Han is meer chef-kok een dan econoom.

O, ja nog even over de Michelin ster, natuurlijk zijn ze er trots op, maar het kan volgend jaar weer anders zijn. Han: ‘We werken gewoon heel hard en zijn altijd blij als mensen ons waarderen.’

HanTing Cuisine • Prinsestraat 33 Den Haag • T 070 362 08 28 • www.hantingcuisine.nl • **Openingstijden:** Maandag gesloten, dinsdag t/m zondag vanaf 17.30 uur.

Recept: Smoothie dessert ‘Bloeddruk’

Ingrediënten: 30 gram walnoten • 200 ml yoghurt • 1 appel • 3 eetlepels honing • 200 gram gekookte maïs • 5 ml citroensap • stukje gemberwortel

Schil de appel in kleine stukjes en rasp de gember. Haal de velletjes van de maïs en mix de ingrediënten in een blender. Niet te koud serveren.

COLOFON Het Hofkwartier nr 7 • Maart 2013 • **Oplage** 7.500 • **Redactie** Guus Boudestein, Jan Paul Bresser, Ineke Bresser, Peter Drijver, Maaike van Eijk, Marleen Guthschmidt, Rita van Hasselt, Wendy Hendriksen, Valentijn van Koppenhagen, Ruud Steegers • **Vormgeving** Ontwerpwerk, Den Haag • **Drukkerij** Dijkman Offset, Diemen • **Bijdragen** Deze krant is mede mogelijk gemaakt door een bijdrage van ‘Plan van Aanpak Hofkwartier’, Bewonersvereniging Hofkwartier en Hofkwartier Ondernemers Belangen • **Met dank** Aan iedereen die heeft meegewerkt aan deze krant • **Redactieadres** Juffrouw Idastraat 15, 2513 BE Den Haag, ritavanhasselt@hotmail.com • **Verspreiding** Deze krant wordt kosteloos verspreid via hotels, restaurants en cafés van het Hofkwartier, bewoners en ondernemers, Het Korzo Theater, VVV, De Grote Kerk, Het Haags Historisch Museum, het Vendue Huis en de Ooievaart • **Copyright** Er rust copyright op tekst en beeld.

